

OFS IN BEELD FONTE COLOMBO, HILVERSUM

Reeds in het begin van de jaren '20 van de vorige eeuw, en misschien zelfs eerder, werd in de toenmalige Clemensparochie in Hilversum een Derde Orde van Sint Franciscus opgericht. De Clemens parochie bestaat niet meer en helaas zijn ook alle gegevens van deze parochie vernietigd. Het is ons nooit duidelijk geworden wie indertijd het initiatief heeft genomen, wie de begeleiding had en hoeveel leden de groep ooit heeft geteld. Ergens in het begin van de jaren '50 moet de groep zijn opgeheven. Waarom is evenmin duidelijk. Wel bezat de toenmalige Derde Orde een vaandel, gemaakt vóór 1925, waarschijnlijk door de firma Sträter.

In 1991 is een aantal parochianen, onder wie meerdere geprofeste leden, op initiatief van Zoltan Kovac, Bertus en Bep Tilanus, Maria Mennen, samen met o.a. Willemien van der Meijs, Charito Balder-Montoro, Rina Borsboom, Truus Hamman en Hilda Abbenes opnieuw begonnen. Later voegde zich daar Harrie Bontje (ook reeds geprofest) bij en andere belangstellenden. In 1992 legden zij professie af op de nieuwe leefregel van de Franciscaanse Leken Orde (FLO).

In de tijd dat de regio's nog bestonden, gaf Fonte Colombo altijd acte de présence op de bezinningsdagen in Oudewater. Het was daar dat Sybil in 1993 ontdekte dat de FLO (OFS) nog steeds springlevend was en besloot zich bij Hilversum aan te sluiten. Ook zij was al lang geleden geprofest in Amsterdam, maar na haar verhuizing naar Vinkeveen niet meer bij een afdeling aangesloten.

In oktober 1995 werd de afdeling officieel opnieuw opgericht door de toenmalige landelijke minister To van Beek en de landelijk geestelijk assistent Huub Hodzelmans ofm. In de loop van de jaren hebben wij de naam Fonte Colombo aangenomen.

Lange tijd hielden wij onze bijeenkomsten in de Schaapskooi, een gebouw naast de St. Vituskerk in Hilversum. Toen daar een nieuwe deken/pastoor werd benoemd en de regels voor het houden van de bijeenkomsten inclusief eucharistieviering door hem drastisch werden ingeperkt, moesten we op zoek naar een andere locatie. Dat werd de Emmausparochie, in de volksmond De Waaijer genoemd. We houden daar nu al jaren tot ieders volle tevredenheid onze bijeenkomsten.

Op 3 maart 2007 hebben wij afscheid genomen van onze geestelijk assistent pater Frans Teepe ofm. Hij had in 1992 deze taak overgenomen van zijn medebroeder Jan Dings ofm. Wij prijzen ons gelukkig dat opnieuw een franciscaanse medebroeder, Frans Gerritsma ofm, bereid was om de opengevallen plek op te vullen.

De broederschap Fonte Colombo komt 6 maal per jaar bij elkaar, eens per twee maanden. Vlak voor Kerstmis houden we een speciale Kerstviering, meestal op een zondagmiddag. We kwamen altijd op maandagavond samen, maar in de nieuwe constructie hebben we dit verschoven naar de zaterdag. Het bevalt ons uitstekend. We beginnen om 10.00 uur met koffie, een openingsgebed of tekst, waar we met elkaar over doorpraten. Er worden de nodige mededelingen gedaan, waarna om 10.30 uur de eucharistieviering begint. Na de eucharistieviering houden we een lunchpauze. Er wordt altijd voor soep gezorgd, ieder neemt zelf een boterham mee. Na de lunch gaan we verder met het thema, dat we met elkaar hebben afgesproken. Zo hebben we gedurende twee jaar aan de hand van het boek van Herman de Vos ofmcap alle psalmen van Franciscus uitgediept. Op dit moment is het thema *Moeder Aarde*. We gebruiken hiervoor o.a. het boekje *Aarde mijn aarde* van het Franciscaans Milieuproject Stoutenburg. Aan de hand van een door Frans Gerritsma uitgekozen tekstgedeelte verdiepen we ons in de materie. Het levert soms boeiende gesprekken op, soms is de stof voor een aantal mensen te taai. Het heeft o.a. te maken met de leeftijdsopbouw van onze groep. Van de 20 leden zijn er acht tussen 86 en 92 jaar, vier tussen 73 en 77 jaar, zes tussen 62 en 70 jaar, een van 54 en een van 44 jaar. We beëindigen de dag tussen twee en drie uur. Het blijkt dat met name het middagedeelte voor een aantal van onze oudere leden te vermoeiend is. Reden voor ons om te bekijken of we naar een andere vorm toe kunnen gaan, die voor iedereen haalbaar is.

Omdat we niet iedere maand bij elkaar komen, is een aantal van onze leden in staat om de landelijke vormingsdagen bij te wonen, zowel in Den Bosch als in Assen. Het zijn meestal dezelfde mensen, zij die vitaal genoeg zijn om de reis te maken en aan het programma van zo'n dag mee te doen. Het wordt door ons altijd als boeiend ervaren en ook leuk om de andere broeders en zusters weer eens te ontmoeten.

In het verleden hielden we nog wel eens zelf een bezinningsweekend of gingen we ergens op bezoek, maar dat is er de laatste jaren niet meer van gekomen. Het heeft te maken met o.a. de toenemende ouderdom van onze leden en de daar bij komende kwalen, maar ook met het overlijden binnen een vrij kort tijdsbestek van een aantal van onze leden. Ik noem hier met name Bertus en Bep Tilanus. Zij waren de mensen van het eerste uur, waren tevens lid van de Tochtgenoten van St. Frans en hebben Zoltan en Hilda destijds geadviseerd en geholpen om weer een nieuwe franciscaanse groep te beginnen. Zij overleden vrij kort na elkaar. Maria Mennen, Tidde de Boer, Siep van der Zee en Hilda Abbenes, ook zij zijn inmiddels overleden. Charito Balder-Montoro, tot minister gekozen op 3 december 2005, overleed plotseling in januari 2006. Charito was een charismatische figuur, een echt franciscaans mens, zeer begaan met vooral de mensen die aan de rand van de samenleving stonden. Haar overlijden was een grote schok voor ons allemaal, wij missen haar aanwezigheid nog regelmatig.

Door haar overlijden werd Rosemarie van den Boogaard automatisch onze nieuwe minister. Eigenlijk had er een nieuw kapittel moeten komen, maar na overleg met het landelijk bestuur en onze eigen leden, was Sybil van der Maat bereid om naast de taak die ze al had, secretaris, ook viceminister te worden. Op het kapittel van 2008/2009 werden beiden daartoe op de normale manier gekozen. Hoewel grotendeels oud, zijn we toch een hechte groep. Er is aandacht voor elkaar, men komt trouw naar de bijeenkomsten. Als deze Doortocht verschijnt, hebben we een nieuw bestuur gekozen. Hoe dat er uit gaat zien, is tamelijk voorspelbaar. Toch zien we de toekomst niet somber in, maar we blijven wel realistisch. We doen wat we kunnen, gaan door zolang het kan, in de geest van Franciscus en Clara. Van het evangelie naar het leven en van het leven van alledag naar het evangelie, elkaar vrede en alle goeds wensend.

Sybil van der Maat ofs
Fonte Colombo, Hilversum